

**POWIAT
ŁUKOWSKI**

Zadanie jest finansowane ze środków budżetu państwa w ramach dotacji celowej przekazanej Powiatowi Łukowskiemu.

Co zrobić gdy drugi rodzic nie wykonuje orzeczenia sądu ustalającego kontakty z dzieckiem.

Często zdarza się tak, że po rozstaniu rodziców dziecko zostaje z jednym z nich, a drugie kontaktuje się z nim według ustalonego harmonogramu. Często również jest tak, że rodzice małoletnich potrafią się porozumieć między sobą bez ingerencji sądów i innych organów i wykonują swoje prawa i obowiązki względem dzieci na podstawie takiego właśnie porozumienia. Zdarza się jednak tak, że w ustaleniu wykonywania kontaktów z dziećmi pomaga sąd. Zależnie od postanowienia sądu i zachowania rodziców albo respektują oni takie orzeczenie albo też nie. Chodzi tu zarówno o rodzica, u którego dziecko pozostaje, jak i o rodzica, który ma inne miejsce zamieszkania niż swoje dziecko i wykonuje lub chce wykonywać kontakty zgodnie z orzeczeniem sądu.

Artykuł 113 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się z nim, utrzymywania korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli dziecko przebywa stałe u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy.

Procedura zmierzająca do „wyegzekwowania” kontaktów z dzieckiem została podzielona na dwa etapy. Pierwszy etap został określony w art. 518¹⁵ k.p.c., zgodnie, z którym: jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. W drugim zaś etapie, regulowanym w art. 598¹⁶ § 1 k.p.c. sąd orzeka o nakazaniu zapłaty ustalonej sumy pieniężnej, jeżeli kontaktu są nadal utrudniane lub uniemożliwiane. Postępowanie w niniejszej sprawie ograniczało się do

pierwszego ze wskazanych etapów, który jest regulowany art. 598¹⁵ § 1 k.p.c.

Z cytowanego przepisu jednoznacznie wynika, że koniecznymi przesłankami wszczęcia procedury przewidzianej w art. 598¹⁵, jest po pierwsze ustalenie, treści zobowiązania rodzica pod pieczę, którego dziecko przebywa, w zakresie realizacji kontaktów z dzieckiem, po drugie ustalenie, że rodzic zobowiązany nie wykonuje lub co najmniej niewłaściwie wykonuje to zobowiązanie. Treść i zakres zobowiązania musi, więc być sprecyzowana w orzeczeniu sądu ewentualnie ugodzie sądowej lub mediacyjnej. Pojęcia „nie wykonuje” i „niewłaściwie wykonuje”, należy zaś interpretować, jako każde zawinione działanie zmierzające do utrudnienia osobie uprawnionej realizacji kontaktów z dzieckiem.

Należy podkreślić, że sformułowania "nie wykonuje" albo "niewłaściwie wykonuje" itd. wskazują, że zainteresowaniem sądu objęte są zachowania rzeczywiste, a nie prognozowane. Niewykonywanie lub wykonywanie niewłaściwe musi bezpośrednio oddziaływać na przebieg kontaktów określony w orzeczeniu lub ugodzie, dlatego inne zaniedbania osoby sprawującej pieczę nie usprawiedliwiają wszczęcia postępowania "pierwszego etapu" o zagrożenie nakazaniem zapłaty. Postępowanie unormowane w art. 598¹⁵ k.p.c. ma bowiem zabezpieczyć prawa do kontaktów w stosunkach między podmiotami o podobnych uprawnieniach, a tym samym również prawa dziecka.

Podsumowując, każdy z rodziców ma prawo do wykonywania kontaktów z własnymi dziećmi czy są one ustalone przez sąd czy też są konsensusem wypracowanym przez obojga rodziców. W wypadku orzeczenia sądowego obie strony obowiązane są do jego przestrzegania. Jeśli jednak z jakichkolwiek względów przestrzeganie postanowienia sądu o kontaktach będzie utrudnione bądź w całości zniesione, również w tym przypadku ustawodawca wyposażył rodziców uprawnionych do kontaktów w odpowiednie narzędzia pomoce do respektowania ich praw i służące dobru dziecka.